

socialminister kommer fra et andet parti og har en anden opfattelse af, hvordan man kan gribe ind; sådan har jeg forstået det.

Men jeg kan ikke forstå, hvordan man kan forestille sig oplysninger, som skulle danne baggrund for denne her redegørelse, som ikke ligger i handlingsplanen. Der skal være en skriftlig handlingsplan for børn, der er fjernet fra eget hjem. Denne pige er oven i købet tvangsfjernet. Så derfor er det ikke nødvendigt at gøre andet end at sende en handlingsplan og så i øvrigt journalen om, hvornår man har snakket med hende sidst. Det kan ikke tage en måned at lave en sådan redegørelse. Det, jeg så i virkeligheden kan høre på ministeren, er, at hun påstår, at den tidligere socialminister handlede ulovligt.

Formanden:

Nu er det L 8, der er på dagsordenen, og derfor skal debatten jo ikke kun komme til at handle om en ulykkelig sag i en kommune i Nordjylland.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har gjort det, som jeg mener jeg har beføjelser til, nemlig at kræve en redegørelse fra kommunens side for at få afklaret, hvorvidt kommunen nu har overholdt lovgivningen eller ej. Jeg har bedt kommunen om at tage stilling til, hvorvidt de har inddraget barnet, og hvorvidt der er foretaget undersøgelser, i forhold til at man har ændret anbringelsesstedet.

Jeg finder det afgørende, at jeg får et kendskab til, hvad det er for et beslutningsgrundlag, der har været i kommunen. Hvad er det, man har truffet beslutning på baggrund af? Så er der jo i øvrigt ikke noget, der hindrer kommunen i at få fremsendt den redegørelse hurtigst muligt, og jeg har som nævnt givet en deadline til begyndelsen af januar til at få redegørelsen fra kommunen.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg må så bare konstatere, at den nuværende socialminister mener, at den tidligere socialminister handlede ulovligt.

Det kan ikke tage så lang tid at få den her handlingsplan kombineret med journalen sendt frem, og jeg må bare konstatere, at den nuværende minister har en noget mere afslappet opfattelse af, hvordan børns bedste skal vurderes og defineres.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg finder kritikken dybt urimelig. Jeg må gå ud fra, at i den sag, fru Anne Bastrup omtaler, har ministeren haft kendskab til, at kommunen har overtrådt lovgivningen. Jeg kan ikke på stående fod gøre rede for sagen, jeg ved heller ikke præcis, hvad det er for en sag, men i det øjeblik ministeren har kendskab til, at kommunen har overtrådt loven, er det sådan, at tilsynsmyndighederne kan gå ind i sagen, lige så vel som Socialministeriet kan gå ind og rådgive og vejlede kommunen. Men jeg føler ikke et behov for at agere udelukkende på baggrund af forlydender i pressen uden at have fået et reelt kendskab til, hvad det egentlig er, der er sket, og hvad grundlaget var for beslutningen i kommunen.

Kl. 14.40

Jeg er i virkeligheden rystet over, at fru Anne Bastrup mener, at ministeren skal reagere udelukkende på forlydender i pressen.

Formanden:

Der er nu tre navne på min seddel her. Jeg går ud fra, at det er korte bemærkninger til ministeren, og jeg går også ud fra, at det er til lovforslag nr. L 8 og ikke den sag, der nu har oprevet sindene, for så stopper vi nemlig forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Da Det Radikale Venstre sammen med de andre partier indledte forhandlingerne om anbringelsesreformen, var det med nogen tøven. Det var, fordi vi syntes, vi havde en god lov – en god lov, som ikke var virkeliggjort. Vi gik ind i forhandlingerne, vi har fået en række stramninger, og vi er glade for de stramninger, der er lavet.

Det, som er afgørende for os, er anerkendelsen af, at vi har gjort den letteste del af arbejdet. Det hårde arbejde ligger foran os og foran kommunerne – en anden praksis, en anden vedholdenhed, et andet beslutningsgrundlag, inddragelse af børnene, en anden saglighed.

Det er jo derfor, at eksemplet, som er taget frem nu, er relevant, og at ministerens holdning til eksemplet er relevant, for det viser noget om ministerens entusiasme og den indsats, ministeren vil gøre for at virkeliggøre reformen. Det er derfor, det er svært at forstå, at ministerens deadline er sat til begyndelsen af januar, for alle anerkender, at ministeren skal have et grundlag at agere på, men hvor mange dage skal man